

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătorei Ceadâr-Lunga din 05 martie 2015 și deciziei Curții de Apel Comrat din 01 martie 2016, declarat de inculpatul

Terzi Axentie Deonis, născut la 11 aprilie 1960, originar și locuitor al r-nului Ceadâr-Lunga, s. Baurci, str. Cutuzov 8, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 28.10.2013 – 05.03.2015,
instanța de apel: 30.03.2015 – 01.03.2016,
instanța de recurs: 31.05.2016 – 20.07.2016.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Ceadâr-Lunga din 05 martie 2015, Terzi Axentie a fost condamnat în baza art. 251 Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere a întreprinderilor pe un termen de 1 an.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 1 an.

2. Instanța de fond a constatat că în perioada de timp 21 – 25 septembrie 2015, inculpatul Terzi A., fiind președinte al CAP ”Baurci Agro”, în conformitate cu art. 200 alin. (12) Cod fiscal, fiind persoană responsabilă de integritatea bunurilor sub formă de producția nerecoltată (viitoare), și anume, roada de floarea soarelui pentru anul 2012 în sumă de 196.000 lei, care creștea în câmp, în afară de asolamentul cu suprafața de 56 ha, amplasat în s. Baurci, r-nul Ceadâr-Lunga și supusă sechestrării de către IFS UTA Găgăuzia, în baza actului de sechestrul seria AS nr. 0007831 din 06.09.2012, în legătură cu datoria CAP ”Baurci Agro” față de bugetul național public, ilegal, în lipsa consimțământului organului fiscal, a permis SRL ”Quantum” (conducător – Radulov P.) de a efectua recoltarea roadei de floarea soarelui pe câmpul menționat, prin aceasta realizând floarea soarelui dată, în contul stingerii

datoriei față de SRL "Cuantum", cauzând bugetului național public un prejudiciu în mărime de 196.000 lei.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că la 06 septembrie 2012, timp în care activa în calitate de președinte al CAP "Baurci Agro", colaboratorii organului fiscal au sechestrat bunurile imobile, combinele și roada de floarea soarelui. După externarea din spital a aflat că toată roada de pe câmpurile CAP "Baurci Agro" a fost recoltată de către Radulov P. El, însă, nu a dat careva indicații în acest sens.

Totodată, vinovăția inculpatului este dovedită prin probele administrate.

Faptul aplicării sechestrului pe bunurile CAP "Baurci Agro", și anume a floarei soarelui de pe câmpul nr. 2, conturul 102, cu suprafața de 56 ha, se confirmă prin copia actului de aplicare a sechestrului din 06.09.2012, în care este semnătura inculpatului că a luat cunoștință, fiind avertizat despre răspunderea penală pentru înstrăinarea bunurilor sechestrate. Sechestrul a fost aplicat în baza hotărârii șefului IF Ceadâr-Lunga din 06.09.2012, aceste acțiuni nefiind contestate, deci la acel moment fiind executorii.

Martorul Radulov P., conducătorul SRL "Cuantum" și care a secerat floarea soarelui de pe câmpurile CAP "Baurci-Agro", a declarat în instanță că nu-și amintește cine i-a permis să strângă roada dată. Dar, în cadrul urmăririi penale el a explicat că inculpatul i-a permis să strângă roada în contul datoriei, dar chipurile înainte de aplicarea sechestrului, ulterior nefiind informat despre acest fapt.

Astfel, chiar dacă inculpatul a permis secerarea recoltei până la aplicarea sechestrului, ulterior el urma să-l înștiințeze pe Radulov P. despre acest fapt și să-i interzică secerișul roadei sechestrate.

Mai mult, pentru floarea soarelui recoltată de către Radulov P., a fost perfectată și o factură fiscală, care nu putea fi eliberată fără permisiunea inculpatului.

Radulov P. a secerat roada având la dispoziție factura fiscală indicată.

Martorul Gaidarji N. a declarat că, în calitate de contabil al CAP "Baurci-Agro", i-a eliberat lui Radulov P. o factură fiscală pe floarea soarelui, pentru toată suma datoriei. Însă, fiind în imposibilitate de a preda o cantitate de floarea soarelui pentru toată suma datorată, i-a cerut lui Radulov P. să-i restituie factura, pentru a o perfecta în modul corespunzător. Ulterior, la indicația organului fiscal, ea a refuzat să mai perfecteze documentele pentru floarea soarelui secerată de Radulov P.

Conform prevederilor legislației fiscale, factura fiscală indicată atestă transmiterea dreptului de proprietate asupra floarei soarelui, fapt reflectat în actul organului fiscal nr. 591281 din 27.09.2012, act care nu a fost contestat.

Totodată, faptul că floarea soarelui sechestrată, formal nu a trecut de la CAP "Baurci-Agro" în proprietatea SRL "Cuantum", nu exclude răspunderea penală a inculpatului, deoarece de facto înstrăinarea a avut loc.

Martorul Cernioglo D. a declarat că personal a cântărit floarea soarelui adusă de pe câmp de către Radulov P., în baza indicațiilor și a facturilor eliberate de inculpat. Radulov P. a adus floarea soarelui pe 24-25.09.2012 și el nu ar fi cântărit-o dacă inculpatul nu i-ar fi permis.

Vinovăția inculpatului se mai confirmă și prin probele scrise - actul de aplicare a sechestrului AS nr. 0007831 din 06.09.2012, actul de inventariere a bunurilor sechestrate AS nr. 0007831 din 06.09.2012, actul IFS UTA Găgăuzia, nr. 1-591281 din 27.09.2012, recipisa în vederea avertizării despre răspunderea penală a

inculpatului în baza art. 251 Cod penal, facturile intraeconomice ale CAP "Baurci Agro" din 24.09.2012 și 25.09.2012, privind eliberarea lui Radulov P. a 10.300 kg de floarea soarelui, copiile actelor eliberate de IFS UTA Găgăuzia, perfectate după 11.09.2012, cu semnăturile inculpatului și ștampilele CAP "Baurci Agro", care confirmă că Terzi A. continua să activeze în calitate de conducător al CAP "Baurci Agro", în perioada în care a fost înstrăinată floarea soarelui sechestrată.

Probele administrate dovedesc integral vinovăția inculpatului și acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art. 251 Cod penal.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpatul nu are antecedente penale, este caracterizat pozitiv, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, a comis pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, că lipsesc circumstanțe agravante, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă fără izolare de societate.

3. Avocatul M. Cociu și inculpatul au declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat.

Apelanții au invocat că instanța selectiv a făcut referire la declarațiile martorilor Radulov P. și Cernioglo D., făcute în cadrul urmăririi penale, lăsând fără apreciere declarațiile acestora și a altor martori date în instanța de fond.

Totodată, depozițiile acestor martori, făcute în instanța de fond, contravin declarațiilor de la urmărirea penală, iar nefiind înlăturate dubiile, acestea urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului.

Declarațiile martorului Radulov P., făcute în cadrul urmăririi penale, că inculpatul i-a permis să strângă roada de floarea soarelui de pe câmpul cu suprafața de 56 ha, nu au fost confirmate prin probe, din contra, contravin declarațiilor inculpatului, martorilor Calpacci I., Terzi A., Chiosea I. și Gaidarji N.

Factura fiscală din 29.08.2012 a fost perfectată pentru floarea soarelui deja recoltată și nu pentru roada care urma să fie strânsă.

Mai mult, la momentul recoltării neautorizate de către Radulov P., la 24-25.09.2012, factura fiscală seria JJ 0833798 din 29.08.2012 era anulată, fiind restituită la 04.09.2012 în contabilitatea CAP "Baurci Agro".

Declarațiile inculpatului și ale martorului Cernioglo D. confirmă că roada recoltată de Radulov P. nu a fost reflectată ca intrată la depozit și nu a fost eliberată conform facturii.

Instanța incorect a concluzionat că vina inculpatului se confirmă prin facturile fiscale din 24-25.09.2012, prin care lui Radulov P. i-a fost eliberată cantitatea de 10.300 kg de floarea soarelui și copiile actelor eliberate de IFS UTA Găgăuzia după 11.09.2012, martorul Cernioglo D. care a completat aceste facturi, explicând că ele nu sunt valabile, nefiind semnate de conducătorul și contabilul-șef al întreprinderii.

Fiind în concediu medical, în perioada 19.09.2012 – 30.09.2012, inculpatul a fost în imposibilitate să exercite obligațiile de asigurare a integrității recoltei nestrânse.

Acuzarea nu a prezentat probe care să indice cui a fost cauzat prejudiciului material, precum și mărimea acestuia.

Ținând cont de încălcările admise de către acuzare la înaintarea învinuirii, nerespectarea prevederilor art. 94, 251 Cod de procedură penală, ordonanța de înaintare și modificare a învinuirii este ilegală și nu poate fi pusă la baza sentinței.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Comrat din 01 martie 2016, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a constatat circumstanțele de fapt ale cauzei și just a concluzionat cu privire la vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 251 Cod penal.

Probele administrate au confirmat pe deplin vinovăția inculpatului și au combătut argumentele apărării.

Afirmațiile apărării că sentința este întemeiată pe presupuneri, sunt combătute prin probele anexate, și anume: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 25.09.2012, copia autenticată a facturii intergospodărești din 24.09.2012, din care rezultă că lui Radulov P. i-a fost livrată cantitatea de 7.140 kg, copia autenticată a facturii intergospodărești din 25.09.2012, din care rezultă că lui Radulov P. i-a fost livrată cantitatea de 3.160 kg, recipisa inculpatului privind aducerea la cunoștință și primirea copiei conținutului art. 251 Cod penal, decizia IFS UTA Găgăuzia nr. 811 din 23.11.2012 privind încălcarea legislației de către CAP "Baurci Agro", decizia IFS UTA Găgăuzia seria AH nr. 0104592 din 06.09.2012, actul seria AS nr. 0007831 din 06.09.2012, lista bunurilor sechestrate seria AS nr. 0007831 din 06.09.2012, actul DAF Ceadâr-Lunga, IFS UTA Găgăuzia nr. 1-591281 din 27.09.2012 privind efectuarea controlului fiscal faptic, procesul-verbal de confruntare dintre Radulov P. și bănuț din 04.02.2013, procesul-verbal de audiere a martorului Cernioglo D., procesul-verbal de audiere a martorului Cristev S., procesul-verbal de audiere a martorului Ostrioglo F., procesul-verbal de audiere a martorului Bratan E. și procesul-verbal de audiere a martorului Radulov P.

Sunt neîntemeiate și argumentele apărării că în perioada 11-23.09.2012, inculpatul nu ar fi condus întreținerea, conform procesul-verbal al ședinței administrației CAP "Baurci Agro" din 11.09.2012.

Or, potrivit procesului-verbal, solicitarea inculpatului privind demisionarea din funcția de conducător a fost admisă, dar nefiind indicat termenul concret de încetare a împuternicirilor. Totodată, inculpatul fiind ales în funcție de adunarea membrilor cooperativei, putea fi eliberat din funcție doar de către această adunare. Nu există ordinul sau un alt act, care să confirme încetarea raporturilor de muncă.

Martorul Calpacci I. a indicat că inculpatul, aflându-se în spital, continua să conducă întreținerea, prin formularea diverselor indicații.

Acest fapt este confirmat și prin cererea adresată CPR Ceadâr-Lunga, semnată de inculpat în perioada nominalizată, în calitate de președinte al CAP "Baurci Agro".

Conform declarațiilor martorului Radulov P. din cadrul urmăririi penale, ca administrator al SRL "Cuantum" a negociat cu inculpatul în calitate de președinte al CAP "Baurci Agro" și ultimul a permis SRL "Cuantum", în contul datoriei, să strângă roada de floarea soarelui de pe câmpul cu suprafața de 56 ha. Ulterior inculpatul, fiind în spital, a confirmat acordul său la recoltarea roadei de floarea soarelui, totodată, a ascuns că roada este sechestrată, Radulov P., aflând acest lucru în timpul străngerii recoltei, de la serviciul fiscal. Strângând roada la 24-25.09.2012, i-a solicitat inculpatului să-l avertizeze pe șeful elevatorului să cântărească și să elibereze producția. Ulterior, Cernioglo D. i-a eliberat și facturile pentru cantitatea de 10.300 kg de floarea soarelui, pe care el a transportat-o și realizat-o. Având permisiunea inculpatului, a început să strângă roada și de pe câmpul nr. 3, însă de la reprezentanții serviciului fiscal, primăriei și polițistul de sector a aflat că roada este

sechestrată. Nu a cunoscut nici el, nici reprezentanții SRL ”Agarista-Agricola”, care la acel moment recoltau floarea soarelui, despre sechestrul aplicat asupra roadei de floarea soarelui.

Instanța de fond, întemeiat a pus la baza sentinței declarațiile martorului Radulov P. date la urmărire penală, fiind constatat că în cadrul confruntării din 04.02.2013 și în instanța de fond, acesta și-a modificat declarațiile în favoarea inculpatului.

Martorul Cristev S. a relatat că, în funcție de inspector de sector, a participat la stoparea străngerii florii soarelui, și în prezența lui, Radulov P. a indicat că inculpatul i-a permis să strângă roada.

Depozițiile lui Radulov P. coroborează și cu acțiunile șefului elevatorului CAP ”Baurci Agro”, martorului Cernioglo D., care a cântărit roada recoltată și adusă de primul, eliberându-i facturile respective, prezentate contabilului Gaidarji N. În cadrul urmăririi penale, Cernioglo D. a indicat direct că a fost avertizat de inculpat că Radulov P. va aduce floarea soarelui, pe care el urma să o cântărească și a înțeles că producția se eliberează în contul datoriei.

Instanța de fond just a concluzionat că vinovăția inculpatului a fost dovedită prin probele administrate, apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Cererea apărării privind anularea facturilor fiscale și intergospodărești ca fiind ilegale, este neîntemeiată pe motiv că nu are importanță respectarea dării de seamă contabilă la calificarea faptei ca infracțiune.

Inculpatul a dat acordul la înstrăinarea bunurilor sechestrate, acestea fiind transmise în posesia altei persoane, ce a dus la cauzarea prejudiciului material bugetului național public, persoanele implicate în comiterea faptei săvârșite fiind cointeresate în tănuirea participării și mărimii prejudiciului cauzat.

Totodată, și argumentele apărării referitor la cerințele art. 201¹ Cod fiscal sunt neîntemeiate, această normă intrând în vigoare din 14.09.2012, iar sechestrul fiind aplicat la 06.09.2012, organul fiscal a fost în imposibilitate să înregistreze gajul, care nu exista la momentul aplicării sechestrului.

Prevederile art. 281 Cod de procedură penală au fost respectate de acuzare. Lipsa datei fixe de săvârșire a infracțiunii se datorează faptului că recoltarea a avut loc în câmpul unde sunt rar prezenți martori oculari, prejudiciul, în astfel de circumstanțe, fiind determinat din datele privind productivitatea.

Nu au influență asupra raporturilor examinate și nu înlătură pedeapsa pentru fapta săvârșită, datele nemodificate privind decontările reciproce dintre CAP ”Baurci Agro” și SRL ”Cuantum”, hotărârea judecătorească privind încasarea datoriei, validarea cerinței în cadrul procesului de insolvență al CAP ”Baurci Agro”, precum și anularea ulterioară a sechestrului în baza art. 75 din Legea insolvenței, fiind constatat faptul recoltării ilegale al roadei și neintrarea mijloacelor în buget.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond just a ținut cont de gradul pericolului social al infracțiunii săvârșite, caracterul faptei și persoana inculpatului, că acesta a comis pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, că lipsesc circumstanțe agravante la caz.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Recurentul a invocat că instanțele de fond și de apel, contrar prevederilor art. 389 Cod de procedură penală, au pus la baza soluției declarațiile martorului Radulov P. de la urmărirea penală, care contravin probelor administrate.

Factura fiscală din 29.09.2012, invocată ca probă care dovedește înstrăinarea recoltei de floarea soarelui de CAP "Baurci Agro" către SRL "Cuantum" nu are putere probatorie, fiind stabilit că, în legătură cu neînstrăinarea producției, a fost anulată și returnată CAP "Baurci Agro", respectiv, eliberarea acesteia nu a avut careva urmări.

Alte acte care să confirme tranzacții în limitele obligațiilor conform contractului din 01.06.2012, încheiat între CAP "Baurci Agro" și SRL "Cuantum", nu există.

Singurele documente care demonstrează recoltarea roadei de floarea soarelui sunt facturile din 24.09.2012 și 25.09.2012, eliberate pe numele lui Radulov P., invocate în hotărârea judecătorească din 03.04.2013, prin care s-a dispus încasarea din contul CAP "Baurci Agro" în beneficiul SRL "Cuantum" a datoriei în mărime de 162.549,5 lei, confirmă doar existența relațiilor extra contractuale între Radulov P. și CAP "Baurci Agro", nefiind stabilită natura și temeiul apariției acestor acte.

Astfel, concluzia instanței de apel, că la calificarea faptei ca infracțiune nu are importanță respectarea dării de seamă contabilă, este nefondată.

Învinuirea de cauzare a prejudiciului material în mărime de 196.000 lei bugetului național public, contravine probelor administrate.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că recursul declarat este fondat în drept și pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, cum ar fi că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârii contestate, asupra căror motive concrete invocate în apelul apărării nu s-ar fi pronunțat instanța de apel și care ar fi esența circumstanțelor că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, și care ar fi cea corectă în asemenea caz, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul declarat nu întrunește condițiile de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.** și **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile martorilor Radulov P., că inculpatul i-a permis să strângă roada în contul datoriei, fiind perfectată și o factură fiscală, Gaidarji N., că, în calitate de contabil al CAP "Baurci-Agro", i-a eliberat lui Radulov P. o factură fiscală pe floarea soarelui, Cernioglo D., că personal a cântărit floarea soarelui adusă de pe câmp de către Radulov P., în baza indicațiilor și a facturilor eliberate de inculpat, Calpacci N., Cristev S., Ostrioglo F. și Bratan E., a procesului-verbal de cercetare la fața locului din 25.09.2012, copia autentificată a facturii intergospodărești din 24.09.2012, din care rezultă că lui Radulov P. i-a fost livrată cantitatea de 7.140 kg, copia autentificată a facturii intergospodărești din 25.09.2012, din care rezultă că lui Radulov P. i-a fost livrată cantitatea de 3.160 kg, recipisa inculpatului privind aducerea la cunoștință și primirea copiei conținutului art. 251 Cod penal, decizia IFS UTA Găgăuzia nr. 811 din 23.11.2012 privind încălcarea legislației de către CAP "Baurci Agro", decizia IFS UTA Găgăuzia seria AH nr. 0104592 din 06.09.2012, copia actului de aplicare a sechestrului din 06.09.2012, în care este semnătura inculpatului că a luat cunoștință, fiind avertizat despre răspunderea penală pentru înstrăinarea bunurilor sechestrate. Sechestrul a fost aplicat în baza hotărârii șefului IF Ceadâr-Lunga din 06.09.2012, aceste acțiuni nefiind contestate, deci la acel moment fiind executorii, lista bunurilor sechestrate seria AS nr. 0007831 din 06.09.2012, actul DAF Ceadâr-Lunga, IFS UTA Găgăuzia nr. 1-591281 din 27.09.2012 privind efectuarea controlului fiscal faptic, actul de inventariere a bunurilor sechestrate AS nr. 0007831 din 06.09.2012, copiile actelor eliberate de IFS UTA Găgăuzia, perfectate după 11.09.2012, cu semnăturile inculpatului și ștampilele CAP "Baurci Agro", care confirmă că Terzi A. continua să

activeze în calitate de conducător al CAP "Baurci Agro", în perioada în care a fost înstrăinată floarea soarelui sechestrată, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul inculpatului și indicând motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării (*pct. 2. - 5. din decizie*).

Or, probele enunțate confirmă cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 251 Cod penal, deoarece a înstrăinat bunurile sechestrate și care i-au fost încredințate contra semnătură.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

În asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

La stabilirea pedepsei instanța de apel just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 61, 75, 90 Cod penal, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. La stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului (*pct. 2. și 4. din decizie*).

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2. și 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, recursul este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele administrate și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor

examinare de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și apel, privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, și invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal (*pct. 5. din decizie*).

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 1. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Terzi Axentie Deonis împotriva sentinței Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 05 martie 2015 și deciziei Curții de Apel Comrat din 01 martie 2016, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 august 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco